

РЕШЕНИЕ

№ 3266

гр. София, 19.05.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, X КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в открито заседание на 23.04.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Цанкова
ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Елеонора Попова

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **1926** по описа за **2021** година докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Столична община срещу решение от 16.10.2020г. по НАХД № 19054/2019г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 104 състав. С решението е отменено наказателно постановление (НП) № СОА19-РД11-3403/23.10.2019г., издадено от заместник – кмет на Столична община (СО). С НП на А. Р. Н. е наложена глоба в размер на 100 лв. на основание чл.132 от Наредбата за организация на движението на територията на Столична община (НОДТСО). Ответникът не изразява становище относно допустимостта и основателността на касационната жалба. Прокурорът намира, че същата е основателна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, X касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е основателна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа

на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

От фактическа страна районният съд приел, че нарушението не е доказано, тъй като изслушаните като свидетели актосъставител и свидетел при съставяне на акта за установяване на административно нарушение (АУАН) не си спомнили жалбоподателя и случая. Настоящият състав не споделя това становище. Съгласно обстоятелствената част на оспореното НП, на 27.09.2019 г., около 15:45 часа, в [населено място] на [улица] пред № 8, в качеството си на водач на лек автомобил „Х. С.“, с Д.К [рег.номер на МПС] , А. Р. Н. паркирал до паркирано пътно превозно средство по посока на движението, с което си действие затруднил останалите участници в движението. При съставяне и връчване на АУАН соченият за нарушител не е направил възражения и обяснения. В срока по чл. 44, ал.1 от ЗАНН също не депозирал писмени възражения. Издателят на процесното НП приел, че с описаното в АУАН деяние А. Р. Н. виновно е нарушил чл. 45, ал. 2 от НОДТСО. Фактическата обстановка безпротиворечиво е описана в АУАН и след като двамата свидетели са заявили, че не помнят жалбоподателя и случая, районният съд е разполагал с възможността да установи, дали те поддържат изложеното в акта, но не е сторил това. Ето защо, не може да се приеме, че е събрал необходимите и относими доказателства, които да осигурят обективно, всестранно и пълно изясняване на всички релевантни обстоятелства, не споделя крайния извод за законосъобразност на НП. Наред с това, не е приобщено към преписката и писменото доказателство, посочено в НП, относно овластяването на издателя на НП да постановява актове от този вид – а именно, заповед № СОА18-РД09-1583/12.12.2018 г. на кмета на СО.

Предвид изложеното, оспореното решение следва да бъде отменено, а делото – върнато за ново разглеждане от друг състав на СРС, който да събере посочените доказателства и постанови решение съобразно изяснената в пълнота фактическа обстановка. Доколкото с това решение спорът за законосъобразност на НП не е приключен, настоящият състав не следва да се произнася по искането за юрисконсултско възнаграждение, направено от страна на касатора.

Така мотивиран и на основание чл. 222, ал. 1, т.2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, X касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение от 16.10.2020г. по НАХД № 19054/2019г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 104 състав.

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Софийски районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.